M E G H Í V Ó

Közös kincs

(Válogatás a szomszédos országok magyar irodalmából)

Ötágú síp: Illyés Gyula szóhasználatában ez a metafora a Trianon utáni magyar irodalmi életet jelöli. A síp fő ága a korábbi területének egyharmadára zsugorodott anyaországban, mellékágai Erdélyben, Délvidéken, Felvidéken, és Illyés értelmezésében, a nyugati emigrációban szólalnak meg. Amikor 1989-ben némi levegőhöz jutottak kárpátaljai testvéreink, Ungváron lapjuknak önérzetesen a Hatodik Síp címet adták. Horvátország, Szerbia és Szlovénia önállósulásával tovább nőtt a sípok száma. A sípok, helyzetükből adódóan, gyakran ugyanazt a dallamot, vagy legalábbis ugyanannak a dallamnak a variánsait szólaltatják meg.

Szeretettel ajánljuk figyelmükbe az összeállítást!